

brandalarm

Zuchtend buigt Jasper zich weer over zijn taalboek. Spelling... niks voor hem. Waarom hebben ze die Nederlandse taal toch zo ingewikkeld gemaakt? En waarom moet *perziken* nou weer met één k? Hij gluurt even opzij naar Leon. Die is natuurlijk alweer lang klaar.

'Jasper, lukt het een beetje?' Hij schrikt op als hij opeens de stem van de stagemeeester achter zich hoort.

Hij schudt zijn hoofd. De stagemeeester hurkt bij zijn tafeltje en wijst met zijn vinger in het boek. 'Kijk, als je hier...' *WIEWIEWIEWIEW!!!*

Jasper schiet van schrik overeind. Wat een herrie!

'Meester, het brandalarm!' roepen er een paar leerlingen.

De stagemeeester gaat staan en kijkt vertwijfeld om zich heen.

'We moeten naar buiten, mees! Naar de verzamelplaats,' zegt Jasper.

'De ramen moeten dicht!' zegt Leon.

'Het is koud buiten,' roept Iris. 'Kunnen we niet gewoon binnenblijven? Het is vast weer een oefening.'

De meester gaat bij de deur staan. 'Eh... Leon, doe jij de ramen dicht? De rest gaat netjes in de rij voor de deur staan.'

Iris loopt naar het bureau van de meester en trekt een la open. 'Iris, wat doe je daar? Blijf eens uit die lade!' zegt de meester streng.

Iris schudt haar hoofd. 'Ik ben de junior brandweervrouw van de klas, meester. Ik moet zorgen dat de presentielijst ingevuld is en meegaat naar de verzamelplaats.'

Leon loopt naar het ramen. 'Kijk nou! Er komt rook uit het handvaardigheidslokaal!'

De andere kinderen vliegen naar de ramen. 'Er is echt brand,' roept Leon.

Janneke begint te huilen.

'Jongens, in de rij!' roept de meester. Zijn stem komt nauwelijks boven het geroep uit.

'Laten we uit het raam klimmen,' zegt Jeroen. 'Dan zijn we veel sneller buiten.' Hij trekt het grote draairaam helemaal open. Een paar jongens slepen een tafeltje naar het raam, zodat ze erop kunnen klimmen om door het open raam op het plein te komen.

'Wat is dat hier voor een herrie?' klinkt er opeens een harde stem. Jeroen, die al met één been door het raam is, kukelt er van schrik bijna uit. Iedereen verstijfd. Geschrokken kijken ze in het gezicht van hun eigen juffrouw. En dat gezicht staat allesbehalve vriendelijk. De stagemeeester staat met een boos gezicht achter haar.

'Iedereen in de rij, en een beetje snel alsjeblieft. Jeroen, doe als de wiedeweerga dat raam dicht!' Stilletjes gaan ze snel in de rij staan. 'Is er echt brand, juf?' vraagt Janneke met een bibberstemmetje. 'Dat weet ik niet. Maar dat is nu ook niet zo belangrijk! We moeten zorgen dat we precies doen wat er in het ontruimingsplan staat!' Ze loopt met nijldige passen door het lokaal. 'Jullie weten drommels goed wat je moet doen als het alarm gaat! Hoe vaak hebben we dit al geoefend? Drie keer? Vier keer?' Ze opent de deur van het lokaal. 'En nu allemaal naar de verzamelplaats. Rustig lopen, niet rennen!'

Als ze door de gangen lopen, ziet Jasper de klas van Kim. Maar... waar is Kim? Hij ziet haar nergens.

'Waar is Kim?' vraagt hij, als hij langs een klasgenootje van zijn zusje loopt.

'Die ging tutorlezen bij groep 3,' zegt het meisje.

Even later staan ze op de verzamelplaats. Jasper vindt het jammer dat ze vanhier net het handvaardigheidslokaal niet kunnen zien. Zou er echt brand zijn? Meester Klaassen komt naar hen toegelopen. Hij draagt een feloranje hesje met de letters BHV erop. 'Zijn jullie compleet?' vraagt hij. Iris stapt naar voren. 'We zijn alle vijftientig aanwezig, meester. Alleen Judith is afwezig, die is de hele dag al ziek.'

'Is er echt brand, meester?' roept Jeroen. Maar voordat meester Klaassen kan antwoorden, horen ze een sirene snel dichterbij komen. 'Ja dus!' roept Iris.

Naast hun klas staat de klas van Kim. Maar hoe hij ook kijkt, nergens kan Jasper zijn zusje ontdekken. Hij loopt naar snel naar de meester van Kims klas. 'Meester... waar is Kim?'

De meester kijkt op zijn lijst. 'Die was tutorlezen bij groep 3, dus ze zal wel bij die klas staan.'
Jasper speurt de verzamelplaats af. Waar staat groep 3? Daar! Hij gaat op zijn tenen staan om over de hoofden heen te kunnen kijken. Ziet hij haar? Nee, ze is er niet! Zonder na te denken rent hij naar groep 3.

'Juf... waar is Kim?'

De juffrouw van groep 3 kijkt hem verbaasd aan. 'Kim? Staat die dan niet bij haar eigen klas?'
Jasper schudt verwoed zijn hoofd. 'Nee, ze was bij u tutorlezen.'

De juf kijkt op haar lijst. Dan trekt ze opeens wit weg. Snel telt ze nogmaals de kinderen van haar groep. 'Zes, acht, twaalf, zestien... O nee, ik mis er één!'

Ze zwaait met haar armen. Meester Klaassen komt aangerend.

'Ik mis Sophie.'

'En Kim!' vult Jasper aan.

Meester Klaassen pakt zijn mobilfoon. 'Attentie, Klaassen hier. We missen Sophie uit groep 3 en Kim uit groep 7.'

Dan rijden er twee brandweerwagens het plein op. De blauwe zwaailichten weerkaatsen in het glas van de ramen. Met piepende remmen komen de wagens tot stilstand. Al voordat ze stilstaan, springen er een paar brandweermannen uit. Dit is duidelijk geen oefening! Jasper krijgt een knoop in zijn buik. Kim is nog binnen! Hij moet haar gaan redden! Hij rent naar de ingang van de school. Door een open raam van het handvaardigheidslokaal ziet hij zwarte rookwolken naar buiten komen. Voor de deur wordt hij tegengehouden door een stevige brandweerman. 'Ho jongeman, wat ben jij van plan?'

'Mijn zusje is nog binnen!' roept hij, half in paniek.

Meester Klaassen komt ook aangerend. 'Ik ben de commandant,' zegt de brandweerman. 'Wat is er aan de hand?' Meester Klaassen legt het snel uit, en vertelt in welk gedeelte van de school de twee kinderen waarschijnlijk zijn. De commandant praat snel in zijn microfoon. Direct komen er twee brandweermannen aanrennen. Ze hebben zuurstofflessen op hun rug en maskers op. 'Twee kinderen vermist. Waarschijnlijk in de rechtervleugel.'

De mannen rennen de school in, terwijl anderen slangen uitrollen. Jasper staat te trillen op zijn benen. Waar is Kim?

Hij kijkt naar de commandant. Die lijkt te luisteren naar stemmen in zijn oortjes. Dan steekt hij zijn duim op naar Jasper. 'Ze zijn gevonden hoor!'

Even later gaat de schooldeur open en rennen Kim en Sophie naar buiten, gevolgd door de brandweermannen.

'Kim, waar was je?' roept Jasper. Hij kijkt naar het witte gezicht van zijn zusje. Kim begint te huilen.

'Het was zo eng! Ik was met Sophie aan het lezen. We waren stiekem in de voorraadkelder gaan zitten. Daar is het altijd zo lekker rustig. Toen ging opeens het alarm af. En daarna ging het licht ook uit. Het was zo donker! Zo eng! En dat alarm ging maar door...'

Jasper slaat zijn arm om haar heen. 'Ik was zo ongerust. Gelukkig ben je er weer!'

'Brand meester!' roept de commandant in zijn microfoon. Dan zegt hij: 'Meester, het viel gelukkig mee. Er lang een hete soldeerbout op een stuk rubber. Dat was gaan smeulen en dat gaf dikke, zwarte rook. U mag de kinderen weer naar binnen laten gaan.'

Als ze weer terug in de klas zijn, is het al bijna tijd om naar huis te gaan. De juffrouw dankt de Heere dat ze allemaal gespaard zijn gebleven. Jasper zucht. Hij is in zijn leven nog nooit zo ongerust geweest als vandaag.